

- Minimalna kwota ryczałtowa ustalona dla Portugalii wynosi obecnie 1 875 000 EUR.
- W ten sposób, ponieważ łączna kwota stawek dziennych służących ustaleniu kary ryczałtowej na dzień 16 października 2014 r. przekracza minimalną kwotę ryczałtu ustaloną dla Portugalii, Komisja proponuje nałożenie na Portugalię obowiązku zapłaty dziennej stawki w celu ustalenia kary ryczałtowej, to znaczy 2 244 EUR dziennie począwszy od daty wydania wyroku do dnia wydania wyroku na podstawie art. 260 TFUE, lub do daty wykonania przez Portugalię pierwszego z wymienionych wyroków, jeżeli nastąpi to wcześniej.

⁽¹⁾ EU:C:2009:292

⁽²⁾ Dz.U. L 135, s. 40.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Hiszpania) w dniu 5 grudnia 2014 r. – Mimoun Khachab/ Delegación de Gobierno en Álava

(Sprawa C-558/14)

(2015/C 046/36)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mimoun Khachab

Druga strona postępowania: Delegación de Gobierno en Álava

Pytania prejudycjalne

Czy art. 7 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2003/86/WE ⁽¹⁾ z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, takiemu jak będące przedmiotem postępowania głównego, które dopuszcza odmowę wydania zezwolenia w celu łączenia rodziny z uwagi na nieposiadanie przez członka rodziny rozdzielonej stabilnych i regularnych środków, które wystarczają do utrzymania tej osoby oraz członków jej rodziny, stwierdzone na podstawie dokonanej przez władze krajowe oceny prawdopodobieństwa uzyskiwania środków utrzymania przez okres roku następującego po dniu złożenia wniosku opartej na analizie zmian w zakresie tych środków w okresie sześciu miesięcy poprzedzających tę datę?

⁽¹⁾ Dz.U. L 251, s. 12.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 25 września 2014 r. w sprawie T-306/12 Darius Nicolai Spirlea i Mihaela Spirlea/Komisja Europejska, wniesione w dniu 5 grudnia 2014 r. przez Królestwo Szwecji

(Sprawa C-562/14 P)

(2015/C 046/37)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Szwecji (przedstawiciel: C. Meyer-Seitz)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Darius Nicolai Spirlea i Mihaela Spirlea, Królestwo Danii, Republika Finlandii, Republika Czeska, Królestwo Hiszpanii

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 25 września 2014 r. w sprawie T-306/12;
- stwierdzenie nieważności odmownej decyzji Komisji Europejskiej z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie udzielenia małżonkom Spirlea dostępu do żądanych dokumentów;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania Królestwa Szwecji przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty na poparcie odwołania.

W zarzucie pierwszym podnosi, że Sąd dokonał błędnej wykładni art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie przejrzystości”) ⁽¹⁾, gdy stwierdził, że celem odmowy udzielenia dostępu do dokumentów dotyczących postępowania EU Pilot, jako etapu poprzedzającego ewentualne formalne wszczęcie postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego Komisja może – w sytuacji, gdy powołuje się na odstępstwo dotyczące postępowań dochodzeniowych – oprzeć się na ogólnym domniemaniu, i że Komisja nie naruszyła prawa, dokonując wykładni wspomnianego przepisu rozporządzenia w sprawie przejrzystości w ten sposób, iż mogła oddalić wniosek o dostęp do spornych dokumentów dotyczących postępowania EU Pilot, nie zbadawszy go w sposób konkretny i indywidualny.

Wnosząca odwołanie w zarzucie drugim podnosi, że Sąd dokonał błędnej wykładni art. 4 ust. 2 ostatnia część zdania rozporządzenia w sprawie przejrzystości, stwierdzając, iż ocena Komisji, zgodnie z którą żaden nadrzędny interes publiczny nie uzasadnia ujawnienia dokumentów na podstawie wspomnianego przepisu nie jest wadliwa.

W zarzucie trzecim podnosi, że Sąd dokonał błędnego zastosowania prawa Unii, gdy stwierdził, iż w ramach wniesionej na podstawie art. 263 TFUE skargi o stwierdzenie nieważności, zgodność zaskarżonego aktu z prawem powinna, nawet jeśli dotyczy oceny sprawy w świetle rozporządzenia w sprawie przejrzystości, podlegać ocenie uzależnionej od okoliczności faktycznych i prawnych zaistniałych w dniu, w którym akt został wydany.

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 145, s.43.

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 26 września 2014 r. w sprawie T-601/11,
Dansk Automat Brancheforening/Komisja, wniesione w dniu 5 grudnia 2014 r. przez Dansk Automat
Brancheforening**

(Sprawa C-563/14 P)

(2015/C 046/38)

Język postępowania: duński

Strony

Wnoszący odwołanie: Dansk Automat Brancheforening (przedstawiciele: K. Dyekjaer, T. Hog i J. Flodgaard, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Danii, Republika Malty, Betfair Group plc, Betfair International Ltd, European Gaming and Betting Association (EGBA)

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w dniu 26 września 2014 r. w sprawie T-601/11;
- stwierdzenie dopuszczalności skargi w sprawie T-601/11;